

6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ».

Ἰλαρίωνος ὀσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†845).

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν ἦ.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§29-31.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι ος ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ΄.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Αναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ

μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ, καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ στιχηρὰ ἰδιόμελα β' εἰς γ'.

Ἦχος Πάσα ρ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
 ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ο ον μου Κυ
 υ ρι ι ι ε ^{Κε} Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα
 α προ ο ος σε ^{Πα} ει σα α α α κου σο ον μου
 προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω
 ω ως μου ^{Κε} εν τω κε κρα γε ναι με ε προ ο
 ος σε ^{Πα} ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε ^Δ

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ
 χη η η μου ως θυ μι α μα α ε νω ω ω πι
 ο ο ο ον σου ^{Κε} ε παρ σις τω ω ω ω ν χει ρω
 ω ω ν μου ου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη
 η ^{Πα} ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε ^Δ

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{u q}

Μ^μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις ^{u q}

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι
α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των ^{u q}

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει
με ^Δ ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα
λη ην μου ^{u q}

Ο^μ τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των ^{u q} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των ^{u q}

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θησαν ^Δω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δδι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων παρα τον Α α δην ^υ

Ο ^μτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ

μοι οι μου ^Δε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^υ

Φ ^μυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το ο μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν ^υ

Π ^{Πα}ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Δκα τα μο νας ει μι ε γω ^Δε ως αν πα ρε ελ

θω ^υ

Φ ^μω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^υ

Ε ^{Πα}κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^υ

Ε ^{Πα}ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βουςμου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων

Π^{Κε} ρο ο σχεσ προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφοδρα

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο

μο λο γη σα σθαιτω ο νο ο μα τι ι ι σου

Δ ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι
στε ^υ δι ι α α βο ο λον η η η η η
σχυ υ υ υ νας ^{Κε} και δι α της Α να στα σε
ω ω ω σου ^υ το κε ε εν τρο ον ^{Πα} της α μαρ τι ι ι
ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω σα ας
η η μας ^{Κε} εκ των πυ λω ω ω ν του θα να α
α του ^{Πα} δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε ε ε ες ^Δ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
^Δ ε ως ου αν τα α
πο δω ω ως μοι ^{Κε}

Ο ^{Πα} την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω
ω ω πων ως προ βα α τον ^Δ ε πι σφα γη η ην η
η η η η χθη ^{Κε} ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι α α
αρ χον τε ες του Α α α α δου ^Δ και ε πηρ θη η σαν
πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^{Κε} ει σε λη λυ θε
γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος ^υ
λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε ε ελ ^{Κε}

θε ε ε ε τε ^{Πα} και τοις εν τω σκοτει α να καλυυ
πτε ε σθε

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα

κουσον τη ης φω νη η η ης μου

Με γα θα α αυ μα ^{Πα} ο των α ο ρα τωων Κτι

ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α θων α

νε ε στη ο ο α θα α α α να α α α τος

δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνωων του ου τον προ

σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ αυ

του ευσπλα αγ χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ

σθε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

να α Θε ε ον υ μνιν με ε μα θη η κα α μεν

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φω

νην της δε η η σε ω ω ω ως μου

Εσπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λειτων αι αι

ω ω ω νων ως εν ε σο πτω δι α σα ρ κο ο ος λα αμ

ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω και με ε χρι ις Α

δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε σκο

ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φω σ της α να

στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α αν

τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Τον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν αυ του γαρ εκ

νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

ε σω ω ω σται χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε ε

ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη Α δαμ πε σων

α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη η ρ γη η

ται ^Δ_δ

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δ_δ ^Χ_χ ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^π_ρ

^{Πα} **Ο** ι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων ^π_ρ κα λυ ψα τε Χρι στου την ε

γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει

ει ει ει ει πα α α α τε ^π_ρ ο τι η μων κοιμωω

με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η θη

ο ο νε ε ε κρος ^{Κε}_κ ^π_ρ τις ει δε τις ηκουσε νε κρονκλα ^{Πα}

πε ε εν τα α πο ο τε ε ^π_ρ μα λι στα ε σμυρ νι σμε

ε ε νον και αι γυ υ υ μνον ^π_ρ κα τα λι πον τα και

εν τω ω τα φω ^π_ρ τα εν τα α φι α α α α

αυ του ^{Κε}_κ ^π_ρ μη πλα να σθε Ι ου ου δαι αι αι οι ^{Πα}_π μα θε

τε τα ας ρη σεις των προ ο φη τω ω ων και γνωω ω

ω τε ^π_ρ ο ο τι αυ τος ε στι ι ιν α α λη η θως

ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν το δυ υ

να α μος

Στίχ. ζ. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Κυ ρι ι ε ο τον Α δηνσκυ υ λε ε ευ σας και

τον θα να α τον πα τη σα ας Σω τη η η η η η

η η η η μων ο φω τι σας τον κο ο ο σμον τω

σταυ ρω τω τι ι μι ι ι ω ε λε η η σον η η μας

Καὶ τὰ δύο Στιχηρὰ Ἰδιόμελα
τοῦ Τυφλοῦ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του

Ο Τυ φλος γεν νη η θεις εν τω ι δι ω λο γι

σμων ω ω ω ε ε λε ε ε γεν α ρα ε

γω δι α μαρ τι ας γο νε ων ε γεν νη η η η θην

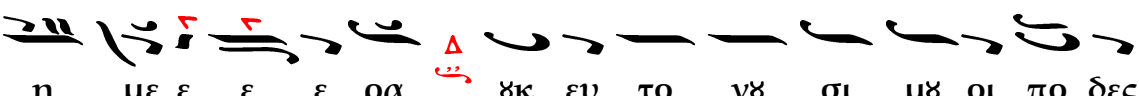
 α ο ο ο μα α α τος α ρα ε γω δι α

 πι στι αν ε θνων ε γεν νη η θηνεις ε ε εν δει ξιν

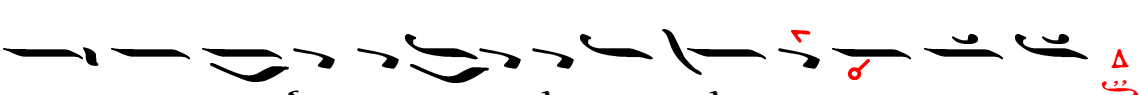
 ρχ ι κα νω τ ρ ρ ε ρω ω ταν πο τε νυξ πο τε ε

 η με ε ε ε ρα ρκ ευ το ν ς σι μ ς οι πο δες

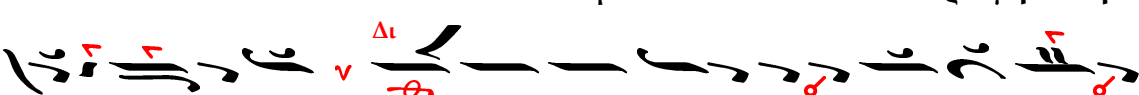
 τα των λι ι ι ι θων προσ κ ρ ρ ρ σμα α α τα

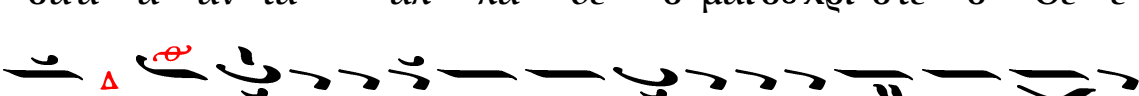
 ρ γαρ ει δον τον η η λι ον λα α αμ πον τα

 ρ δε εν ει κο νι τον ε με ε πλα α α στ ρ γη η

 σα α αν τα αλ λα δε ο μαι σ ρ χρι στε ο θε ε

 ος ε πι βλε ε ψον επ ε με ε ε και αι ε λε ε

 η σο ο ο ον με

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

 παν τε ες οι λα α οι

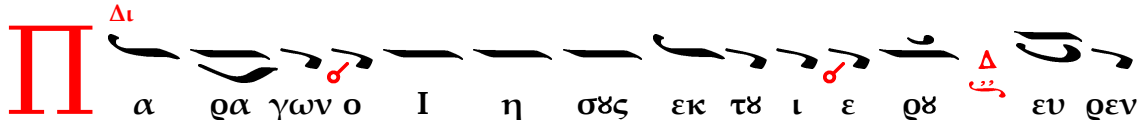
καὶ πάλιν

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεῖς, ...

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου

 με νειεις το ο ον αι ω ω να

 α ρα γων ο Ι η σ ς εκ τ ρ ι ε ρ ς ευ ρ εν

ανθρωπον τυφλον εκ γενετης και σπλαγχνισθεις ε
 πεθηκε πληρον επι τας οφθαλμους αυτου και ειπε
 ε προς αυτον υπαγε νιψαιεις τω σιλωωαμ
 και νιψαμενος ανεβλεε ψεδοξαν αναπεεε
 εμπων θεεω οι δε αγχισται αυτου ελεεγον
 αυτω τις σκτας κορας διιιη νοι οι ξεν
 η
 ας οδεις των βλεποντων ιαασαι ιισχυυ
 υσεν ο δε φηηησιιι βοηηησας
 ανθρωπος Ιησους λεγομεενος εκειεινοο
 ος μοι εεφη νιψαιεις τω σιλωαααμ και α
 νεεεβλεεεεψα αυτος εστιν αληη
 θως ον εφη Μωσης εν τω νομω Χριστο ον Μεσ
 σιιαν αυτος εστιν ο Σωτηρ των ψυυ
 χωων ηηηημων

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιωωω

Πνε ευ μα α α τι

Κ^{Πα} υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα α

γων ε ε εν τη η ο ο δω ευ ρες α αν θρω ω

πον τυ φλο ον εκ γε ε νε ε ε της και εκ

θαμ βοι γε γο νο ο τες οι μα α α θη η η η

ται ε πη ρω τω ων σε λε ε ε ε γο ο ο ον

τες Δι δα σκα λε τι ις η μα αρ τεν ου ου τος η οι

οι γο νεις α αυ του ι να α τυ φλο ο ο ο ος

γε εν νη η η θη συ δε Σω τη ρ μου ε βο ο ο

α ας α αυ τοις ου τε ου τος η η μα αρ τεν ου

τε οι γο νεις α αυ του αλλ ι να φα νε ε ρω ω

θη τα α ε ε ρ γα του ου Θε ε ου ου ου ου ου

ε εν α α αυ τω ε με ε δει ε ρ γα ζε ε σθαι

Πα τα ε ρ γα του πε ε μ ψαν το ο ο ο ος με

α α ου ου δει εις δυ υ να ται αι ε ε ρ γα

α α α α ζε ε ε ε σθαι και τα α α αυ

τα α ει ει πων πτυ υ υ σας χα α μαι και

πη λον ποι οι η η σας ε πε χρι σας τους ο φθαλ

μου ους α αυ του λε ε ξα α ας προ ος α α

αυ τον υ πα α γε ε νι ι ψαι εις του Σι λω

α αμ την κο λυμ βη η η η θραν ο δε νι

ψα α με ε νος υ γι ης ε γε νε το και ε

βο ο ο α α προ ο ος σε πι στευ ω Κυ ρι ι

ε και αι προ ο σε κυ υ νη σε ε ε ε σοι δι ο

βο ω ω μεν και αι αι η η η η μεις ε λε

η η σον η η μας

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις

τς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α α σ ση

της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμφης ει ει κων δι ι ε

γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης

δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος εν

θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του θα

α α α αυ μα α α τος το τε τον βυ θον ε πε

ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υν δε

τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως η Πα αρ

θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α με τα

την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε μει νε εν

α α α βα α α α τος η α α α α α α α

με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου

η ηλ ε μει ει νε ν α α α α α φθο ο ο ρος

ο ω ω ω ων και αι προ ο ων και φα νεις ως αν

θρω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ονη μα α α α α

α α ας

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ.

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σθ 8 8 Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνθ 8 με ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο
 * * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ ᾠ Κε ρ

Σ ε τον σαρκωθεν τα Σωτηηρα Χριστον και
των ουρανων μηχωρισθεν τα ενφωνισματων
μεγαλυνομενο^u οτισταυρον και θανατονκατε
δε εξωδια το γενοσημωνωςφιλααανθρω
πος Κυριος^u σκυλευσας Αδου πυυλαστριημεροςα
νεεστηςσωζοντας ψυχας ηημων^u

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της A να στα σε ως Χρι
στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι
ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν
φθο ρα α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν

εν αυ τη

Π α σχα το τε ρ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα

εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ω ω

ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα φου

ση με ρον ω σπε ρ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ

ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

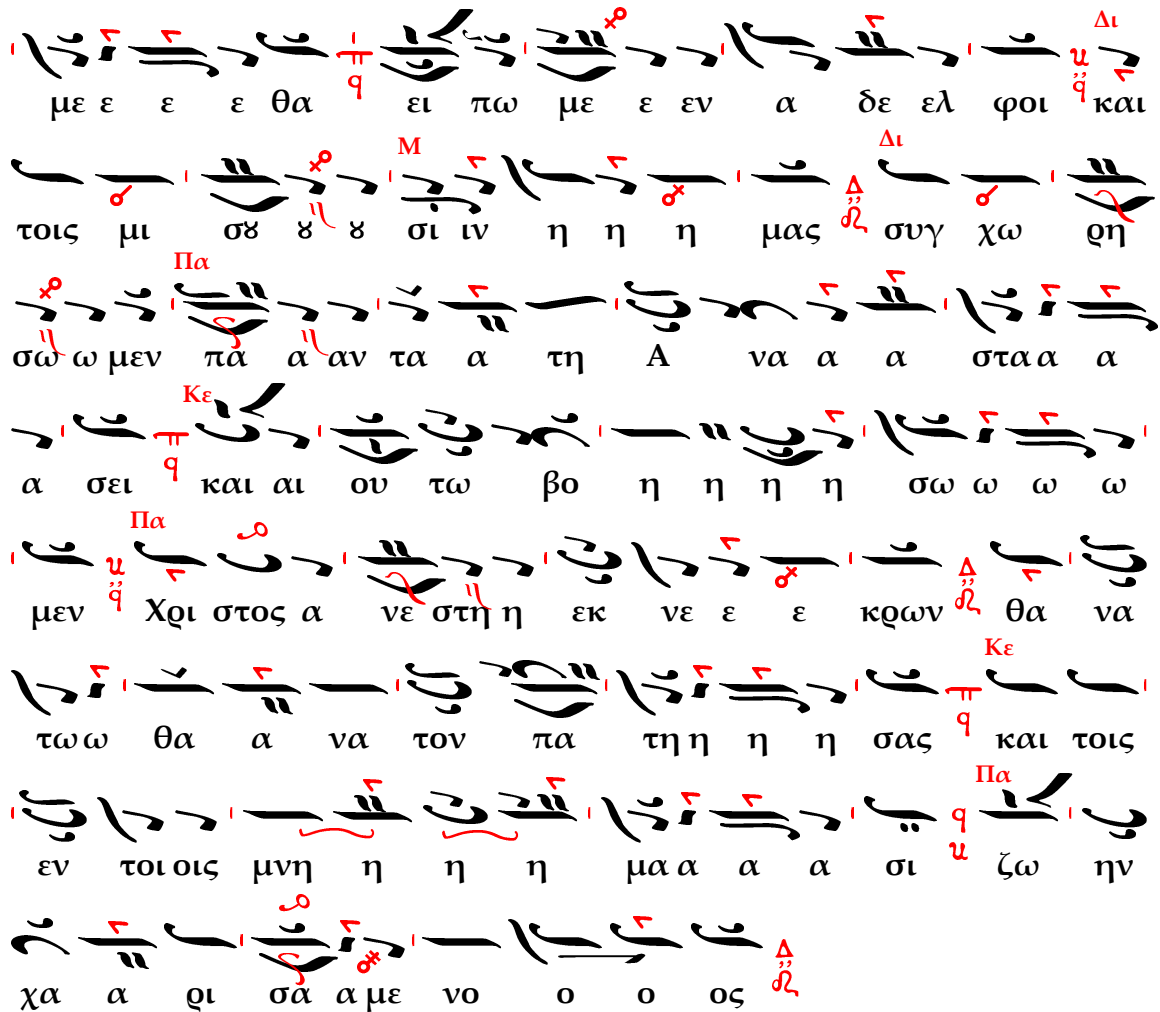
Δ ι και ο συ νη ης η λι ι ε νο η τε

Χρι στε ο ο ο ο Θε ε ε ε ος ο τον εκ μη
 τρας του φω ω τος ε στε ε ρη η με ε ε νο ον
 δι α της σης α χρα αν του προ οσ ψαυ σε ε ως
 φω ω τι ι ι σιας κα α ατ α α α αμ φω και
 η μων τα α ομ μα α τα των ψυ χω ων α αυ
 γα α α σιας υι ου ους η με ε ε ε ρας δει ει ει
 ξον ι να πι ι στει ει βο ω ω με ε ε
 εν σοι πολ λη η σου και α α α α φα α α α τος
 η εις η μας ευ σπλα αγ χνι ι ι α φι λα α ανθρωπε
 δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Πάφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τος
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̣ά̣ ◀ Κε ϝ

Τ^{Κε}
ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^{υ̇ ϝ̇} τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^{υ̇ ϝ̇} ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μειναι ^{υ̇ ϝ̇} και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^{υ̇ ϝ̇}

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε}
αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος
^{υ̇ ϝ̇} χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προ στρε χον των εις Σε
^{υ̇ ϝ̇} χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με ^{υ̇ ϝ̇} η
τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και θε ον ^{υ̇ ϝ̇}
πρε σβεν ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν
των ^{υ̇ ϝ̇} και προ σκυ νου των τον το κον σου ου ου ^{υ̇ ϝ̇} ^Μ ^{Κε}

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·